GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT
Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)
Seite 230v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

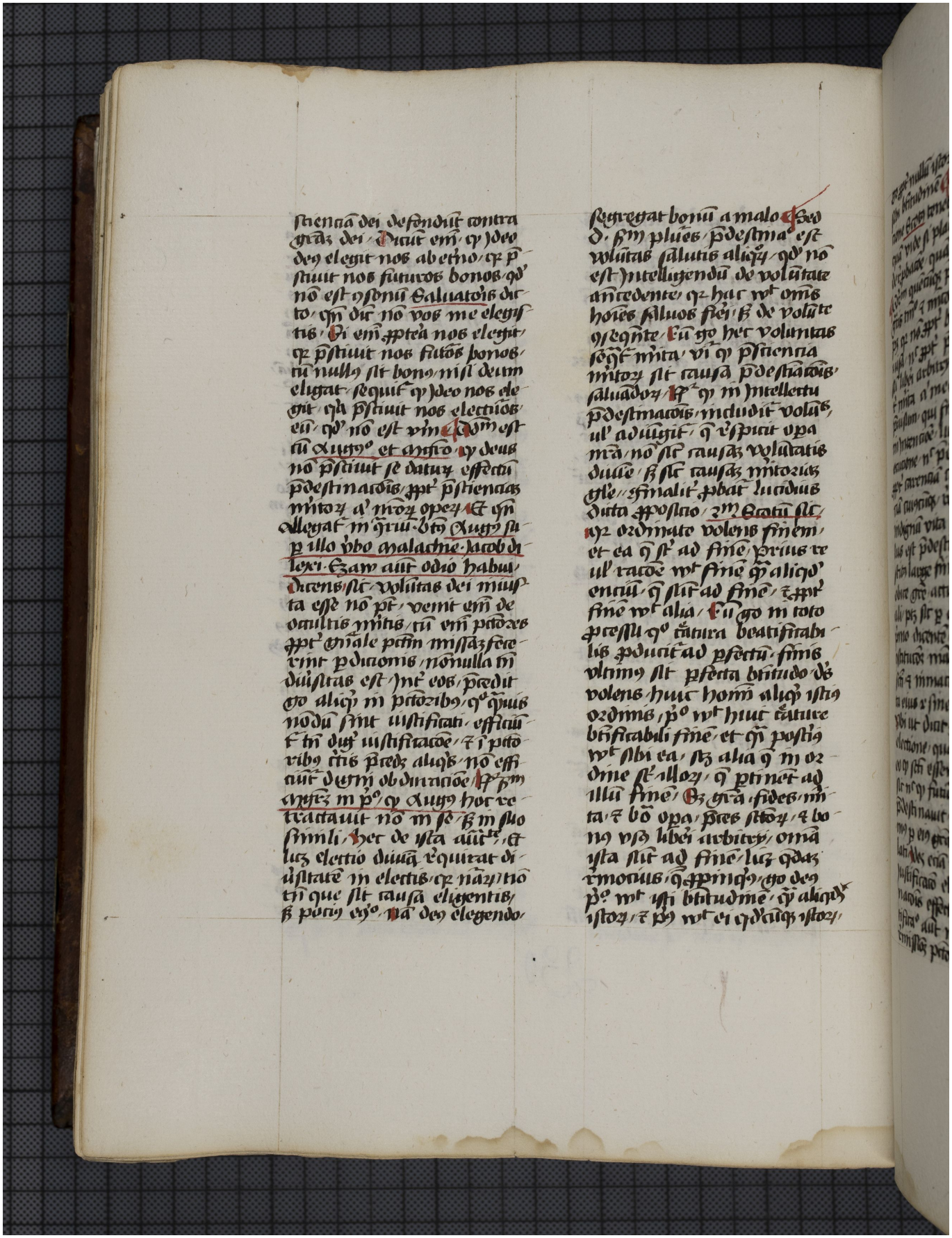

scientia dei defendit contra
gratiam dei. Dicit enim quod deus
deus elegit nos ab eterno, quia p
stituit nos futuros bonos, quod
non est consonum Saluatori dic
to, qui dicit non vos me elegis
tis. Si enim propter nos elegit,
quia prestituit nos futuros bonos,
tunc nullus fit bonus, nisi deum
eligat. sequitur quod deus nos ele
git, qua prestituit nos electiones
eius, quod non est verum. Sed dicit
Augustinus et antiqui, quod deus
non prestituit se datum effectui
predestinationis, propter prescientiam
meritorum a meritorum operum. Et qui
allegat in contrarium verbum Augustini su
per illo verbo Malachie. Iacob di
lexi. Esaw autem odio habui,
dicens, sic voluntas dei mutu
ta esse non potest. venit enim de
occultis mentis tue enim predores
propter criminale peccatum missam fere
runt predicationis, nonnulla in
diuisitas est inter eos, predi
cto aliquis in predicatoribus, quomodo
modo sint iustificati, efficiun
tur iusti iustificatione, et si predi
catoribus certis predes aliquis non effi
citur iustus obdurationem. Propter hoc
antiqui in primo quod Augustinus hoc re
tractauit non in se, sed in suo
simili. Licet de ista auctoritate, et
luci electio diuina exquirat di
uisitate in electis, quia natura non
tui que sit causa eligentis,
sed potius ex parte dei eligendo
secretiat bonum a malo. Sed
dicit secundum plures predestinatio est
voluntas salutis alicuius, quod non
est intelligendum de voluntate
antecedente, quia hanc vult omnis
homines saluos fieri, sed de volunta
te consequente. Cum igitur hec voluntas
sequitur merita, vel quod prescientia
meritorum sit causa predestinationis
saluandorum, sed quod in intellectu
predestinationis includit volun
tas, vel adiungit, quod exprimit opera
mera, non sit causa voluntatis
diuine, sed sit causa meritorum
tale finaliter probat luculentius
dicta apostolica. Secundum sic,
quia ordinate volens finem,
et ea quae sunt ad finem, prius te
nent tacite vel finem quam aliquod
encum, quod sunt ad finem, et propter
finem vel alia. Cum igitur in toto
processu creature beatificabi
lis producit ad perfectum finis
ultimus sit perfecta beatitudo. de
volens huic homini aliquis istius
ordinis, primo vel huic creature
beatificabili finem et quasi postis
vel sibi ea, sed alia quia in or
dine sunt illorum, quia pertinet ad
illum finem. Ex gratia fides, mi
ta, et bona opera, preces stultorum, et bo
na vita liberi arbitrii, omnia
ista sunt ad finem, lux quidem
temporalis, quasi principium, quia deus
primo vel ipsi beatitudine, quam aliquis
istorum, et primo vel ei quidem istorum,